

Universets blomst og tre vise mænd lod sig skue ved isfestival

Efter en lidt forsigtig start kom der liv i isskulpturfestivalen i midtbyen. Men vejret var lunt og lunefuldt, så skulpturerne var ikke langtidsholdbare.

ISSKULPTURFESTIVAL

Børge Larsen
bola@vafa.dk

GIVE: Arrangørernes udfordringerne var store, da der lørdag for fjerde gang blev afviklet isskulpturfestival i midtbyen.

Denne gang var det især udfordringer af den mere klimamæssige art, der trængte sig på. Spredt tørvej, fire plusgrader stigende til seks-syv gjorde det hverken nemt for de mange børn, der gav den som glade amatørkunstnere eller for de ti professionelle "isbrydere".

Men med erfaringerne fra tre tidligere isskulpturfestivaler kom det alligevel til at gå. Og gå godt. For det er ikke blot arrangørerne fra Give Handel & Erhverv, Skulpturbym.dk og Give Udviklingsråd, der har høstet erfaringer fra de sidste tre års isfestivaler.

Det var dog ikke borgere og gæster også. Endda i en grad, så de ikke lader sig kyse bort af indimellem heftige regnbyger. De ved, der ventes noget godt i form af underholdning, aktiviteter og ikke mindst oplevelser.

Så efter en lidt forsigtig start kom der liv på Torvet, Østergade, Vestergade og faktisk det meste af midtbyen.

Erfaring giver ro

Det var dog ikke kun publikum, der gav sig god tid til at komme i omdrejninger. Det gjorde de erfarne af kunstnere også.

I modsætning til i fjor, hvor der var problemer med at få isblokkene stillet op til klokken 10, klappede denne del af operationen perfekt. Klokken 9.45 var alle isblokke stillet.

Det eneste, der manglede, var den tredje isblok på Mor-

Men nu, hvor jeg har fået hugget den fra isen, så kan jeg se, at halen vender anderledes end på en fisk.

SØREN LYNGBYE

ten Grau Møllers arbejdsplads midtvejs på Vestergade. Der var usikkerhed om, hvordan den skulle stå, så man ventede på, at kom ved 10.30 tiden. Han skulle med en færge fra Samsø, og de ændrer ikke fartplan, fordi de sker noget i Jyllands midte.

Så egentlig kunne de ni resterende kunstnere gå i gang klokken 10. Men det gjorde kun to af dem, nemlig debutanterne ved Give Isskulpturfestival: Henrik Vilhelm Voldmester og Ole Videbæk. De øvrige vidste, at de havde god tid, eller en god plan, så de gav sig til til lige at få hyggensnakket færdig.

Men så gik de også i gang med stor færdighed og entusiasme. Resultaterne gav dem ret i, at de godt lige kunne nå at snakke færdige.

Og som skrevet var der ikke mange af tilskuerne på plads klokken 10.

Susanne Ahrenkiels isskulpturer samler altid mange tilskuere. Ikke mindst fordi hun bruger farver. Her er det "Universets blomst" i en endnu ikke færdig udgave. Foto: Jim Hoff

Hvem kunne forudse, at en isblok skjulte tre sure mænd? Eller tre vise mænd, der lige er kommet over grænsen til Danmark, hvor de med smykkeloven i hånden blev frtaget guld, røgelse og myrraskær? Det kunne Henrik Vilhelm Voldmester. Foto: Jim Hoff

Også på Torvet begyndte der at komme gang i sagerne. Her var der dog et enkelt problem, fordi isblokken med de indefrosne værdimønter, der kunne udløse en stor præmie, var på plads sammen med værktøjet til at hakke dem fri.

Men ikke alle vidste, at man kun måtte "hugge" en enkelt mønt.

Det kom der også styr på, inden folk begyndte at strømme til. De, der kom, kunne for en gangs skyld følge et kunstværks vej fra idé til færdig resultat. Vejret betød så, at resultatet var evigt foranderligt og dermed ikke særlig stabilt.

I Østergade kunne foran indgangen til det gamle Give Center følge Svend Kindt-Larsens arbejde med en "Stop spild"-isskulptur. Selvfølgelig et noget selvmodsigende projekt i og med, at

isen smeltede og dermed er spildt i kunstnerisk forstand. Det vanskeliggjorde også hans arbejde fra start. Men de elementer, han savede ud af isblokken, blev brugt i det færdige værk.

Besøg udefra

Lidt længere oppe i Østergade var Susanne Ahrenkiel i gang med at realisere et syn, hun første gang stødt på under meditation. Siden bearbejdede hun synet, der måske startede med fire rør strittende i forskellige retninger, til det, der blev "Universets blomst". Sm den eneste af kunstnerne, bruger hun farver i isskulpturen.

Helt oppe i Østergade var Søren Lyngbye i gang med at trylle en fisk ud af isblokken. Måske en lidt ironisk kommentar til at de fleste fisk ender deres liv sammen med masser af is.

- Er det en nytårstorsk, du er i gang med at fremstille, spurgte jeg.

- Njar, måske. Njar, ikke helt, lod det sikkert politisk korrekte svar.

Han var fra starten lidt usikker på, om det skulle være en stør eller en torsk. Måske er der ikke større forskel på de to arter end den ene er til saltvand og den anden til mere mindre ferskvand.

- Men nu, hvor jeg har fået hugget den fra isen, så kan jeg se, at halen vender anderledes end på en fisk. Der er noget delfinagtigt over den del. Måske er det en hybrid-fisk, lyder det fra Søren Lyngbye.

De tre vise

På Torvet er debutanten Henrik Vilhelm Voldmester i gang med at trylle en skulptur af, ifølge hans model lader til at blive tre gamle sure

mænd med en kanon, frem af sin isblok.

- Ligner modellen det? Nej, det er såmænd bare de tre vise mænd, der lige har passeret grænsen til Danmark. Med "Smykkeloven" i hånden blev de frtaget guld, røgelse og myrra. Nu har de kun deres stjernekikkert tilbage, siger Henrik Vilhelm Voldmester.

Om de er sure, ved han ikke. Men de er sandsynligvis både forbløffede og lettere irriterede. Nu har de jo ingen dåbsgaver med til det vidunderbarn, de søger og har rejst så langt for at finde.

På Torvet er der både fuld gang i "Ice for Kids", hvor foreldrene ind i mellem må hjælpe de yngste med hugges i isblokkene, hvor der sælges juletræer, gløgg og æbleskiver og ikke mindst gang i isblokken med den skjule gevinstmønt.